

Σημειώσεις περὶ τοῦ

ΕΝ ΓΑΛΛΙΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ BICÉTRE

Τὸ εἰς τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων κείμενον ἀρχαῖον νοσοκομεῖον *Bicêtre*, λαρυγάνει ἥδη οὐσιώδεις ἐπιδιορθώσεις ἀφορῶσας εἰς τὴν βελτίωσιν αὐτοῦ ὑπὸ ὑγιεινὴν ἔποψιν καὶ εἰς τὴν ἔξωτερην ἀυτοῦ διακόσμησιν. Τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο οἰκοδόμημα εἶναι ἄριστα τοποθετημένον ἐπὶ θέσεως ὑψηλῆς. Εἶναι ὑγιεινόν, εὐρύχωρον καὶ καλῶς διηρημένον, ἔχει δὲ τὸ προσόν, ὃτι κεῖται ἐκτὸς μὲν τῶν τειχῶν τῆς μεγαλοπόλεως, ἀλλὰ συνάμα πλησίον ταύτης. Θροδούχηθι τῷ 1286 ὑπὸ τοῦ Jean de Pontoise (ἐπισκόπου τοῦ Winchester ἐν Ἀγγλίᾳ). Ἡ περισσωτέσσα δονομασία *Bicêtre* εἶναι γαλλικὴ παραφθορὰ τῆς ἀγγλικῆς δονομασίας *Winchester*. Ἐπὶ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Καρόλου Ε΄ ἐγένετο κτῆμα τοῦ γαλλικοῦ στέμματος, δὲ δούκες τοῦ Berry κατέστησεν αὐτῷ λαμπρὸν ἐνδικίτημα. Τῷ 1411, διαρκοῦντος τοῦ μεταξὺ τῶν Βουργουνδίων καὶ τῶν Αριγανιάκ πολέμου, ἐλεημοσύνη, ἐπιστροφή, καὶ ἐγκατελείφη, τὸ δὲ 1416 δούκες τοῦ *Berry* ἔδωκεν αὐτὸν εἰς τοὺς μοναχοὺς Μονῆς τινος τῆς Παναγίας ἐπὶ ἐπικαρπίᾳ. Ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΓ΄ ἐδόθη εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ γενικοῦ νοσοκομείου, διπερ διέθεσεν αὐτὸν ὡς πτωχοκομεῖον. Εἰς τὸ πτωχοκομεῖον ἐκεῖνο ἐκριθήθησαν τὸ πρῶτον φρενοθλαστεῖς. «Τιπάρχει ἐν *Bicêtre*, λέγει δὲ *Mercier*, αἴθουσά τις καλουμένη χρατητήριων. Εἶναι δ' αὖτη εἰκὼν τοῦ ἔδου. Εκεῖ ζῶσι βράζοντες ἐν ἀγρυπνήσεις ἔξικόσιοι δυστυχεῖς συνωθούμενοι οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δέ, πιεζόμενοι ὑπὸ τῆς ἀλιτιότητός των, ὑπὸ τῶν κατατρωγόντων αὐτοὺς παντοιδῶν ζωϋφίων, ὑπὸ τῆς ἀφελπισίας καὶ ὑπὸ τῆς στενοχωρίας. Ἡ θέσις αὐτῶν εἶναι ἐκατοντάκις χείρων τῶν ὑπὸ τοῦ Μεζεντίου βασανιζούμενων. Οἱ δικασταὶ κωφεύουσιν εἰς τὰς παραστάσεις τῶν δυστυχῶν τούτων. Τινὲς δὲ αὐτῶν ἐδολεφόνησαν τὸν φύλακα, τὸν ιερέα δὲ τὸν ἐπισκεπτόμενον αὐτοὺς χειρούργον, ἵνα ἐξέλιθωσι τοῦ φιθεροῦ ἐκείνου καταγγίους καὶ ἀναπαυθῶσιν ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοῦ δημιουροῦ. Καὶ ταῦτα μὲν γράφει δὲ *Mercier* περὶ τῶν ἐν *Bicêtre* κρατουμένων φρενοθλαστῶν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκεῖ νοσηλευόμενοι ἀσθενεῖς δὲν ἦσαν εἰς πολὺ κρείττονα κατάστασιν. Κατεκλίνοντο δύο, τρεῖς καὶ ἐνίτε τέσσαρες ἐν τῇ αὐτῇ κλίνῃ καὶ αἱ πλεισται τῶν κλινῶν προσήγγιζον ἀλλήλαις. Οἱ ἀριθμὸς αὐτῶν ἦτο τόσον ἀνεπαρκῆς, ὡστε οἱ ἐν τῷ νοσοκομείῳ δεκτοὶ γινόμενοι κατεκλίνοντο ἐκ πειρωπηῆς, οἱ δὲ περιμένοντες τὴν σειρὴν τῶν ἐκάθητον ἐπὶ παρακειμένου σκίμποδος.

Ἐν *Bicêtre* ὑπῆρχε καὶ φυλακὴ κεντρικὴ, δικτηρηθεῖσα μέχρι τοῦ 1836. Εκεῖθεν ἀνεγέρθουν

διὰ τὰς λοιπὰς ποὺς Κράτους φυλακὰς οἱ βαρύποινοι κατάδικοι ἐν εἰδεῖς ἀλύσου ἀλλήλοις προσδεμένοι, καὶ ἐκεῖθεν ἐξήρχοντο οἱ μέλλοντες νὰ καρπούμηντιν. Ἄξιον μνείας εἶναι καὶ τὸ περιστατικὸν, ὃτι ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ *Bicêtre* ἐγένετο τὸ πρῶτον τῇ 15 Απριλίου 1793 ἡ δοκιμὴ ἐπὶ πτωματος τῆς ὑπὸ τοῦ Δροῦ *Guillotin* ἐπινοθείσης τελειοποιημένης λαιμητόμου, ητις ἀπὸ τοῦ ἐφευρέτου αὐτῆς φέρει τὴν ὀνομασίαν *γκιλοτίτρα*. Εἰς τὸ ἐν *Bicêtre* φρενοκομεῖον ἐποιήσατο ἔναρξιν δὲνδρίος *Pinel* τῷ 1792 τῆς νέας φιλανθρώπου καὶ ἐπιτημονικῆς μεθόδου τῆς περιθάλψεως τῶν φρενοθλαστῶν, ητις ἐκεῖθεν διεδόθη καθ' ἄπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Περὶ τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου τοῦ νεωτέρου πολειτισμοῦ ἐκτενέστερον διελάθουμεν ἐν δυσὶ προλαβοῦσι τῆς Ἐστίας τεύχεταιν. Ἅς ἐλπίσωμεν δέ, ὅτι δὲν θὰ βροχόνη ἐπὶ πολὺ εἰσέτι καὶ η Ἐλλὰς νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς τόσῳ ἐνδικφερούστης ταύτης κατηγορίας τῶν πασχόντων διπεράστους πάντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη.

Τὸ ἐν Earlswood τῆς Ἀγγλίας

ΑΣΥΛΟΝ ΤΩΝ ΒΛΑΚΩΝ

Τὰ βλέμματα τοῦ περιηγητοῦ, δὴ παρασύρει ἡ φεύγουστα ἀμάξισοικία τοῦ Νοτιο-ἀνατολικοῦ σιδηροδρόμου, προσελκύει δὲ θέραμψον κατιρίου, ὑφουμένου ἐν τοῖς πέριξ τοῦ *Red-Hill*. Εν τῷ μεγάρῳ τούτῳ ἀνήρ ὄντως φιλάνθρωπος, δὲ διδάκτωρ *Reed*, μετάνεγκε τὸ ἀσυλον τῶν ὑπὸ διανοητικῆς ἀμβλύτητος πασχόντων. Οτε δὲξαίρετος οὗτος ἀνήρ ἔδρυσε τὸ πρῶτον αὐτοῦ κατάστημα ἐν *Highgate-Hill*, διπερ δὲνδρίος ἐπιρήξην διπεράστηκεν διπορήν τοῦ *Earlswood*, τὸ θέραμψα, διπερ τῷ παρέσχον οἱ πρῶτοι οἱ δυνάμεις τοῦ γεμιώντος αὐτοῦ καταστάσεως, ἥρκει διπως ἀποθαρρύνη τὴν σθεναρωτέρων ψυχήν. «Τιπήρξε περίοδος, ἐλεγε, συγχύσεως, ἀταξίας καὶ τοῦ παραδοξοτέρου θορύβου. Οἱ μὲν εἶχον τεταρχημένην τὴν δψιν, οἱ δὲ ἡταν ἀνίκανοι νὰ ἀρθρώσωσι λέξιν τινά. Πολλοὶ εἶχον μέλος τι ἢ μην τινα τοῦ σώματος παράλυτον, πάντες δὲ ἀσθενή ἢ βεβλαμένην τὴν διάνοιαν. Τινὲς ἔτυχον διπερθολικῶν θωπεύσεων κατὰ τὴν παιδικὴν ἀντῶν ἡλικίαν, ἀλλοι τούναντίον παρημελήθησαν, καὶ ἄλλοι διπηρέζαν ἀντικείμενον κακίστης μεταχειρίσεως. Οἱ μὲν ἐξέβαλλον φωνάς ἀκαταλήπτους, οἱ δὲ ἐπανίσταντο ἄνευ ἀφορμῆς. Ἔγιοι μὲν ἐφρίνοντο δυσθύμως ἔχοντες, ἀλλοι δὲ ἀναίσθητοι καὶ ἀπαθεῖς. Ἀλλοι πάλιν διπό τὸ κράτος νευρικοῦ ἐρεθισμοῦ διατελοῦντες, ἐξέπεμπον ἀκουσίας κραυγάς. Ἀλλοι δὲ ἐκρύπτοντο διπως ἀποφύγωσι τὸ βλέμμα τοῦ ἐχθροῦ διπό αὐτῶν νομιζούμενου ἀνθρώπου. Παράθυρα ἐθραύνοντο, ἀνετράπησαν φραγμοὶ, καὶ ἐν γένει τὸ πνεῦμα τῆς ἀνταρσίας ἐπεκράτει ἐν τῷ καταστήματι. Πλεῖστοι, μάρτυρες τῶν ἀπεριγράπτων τούτων σκηνῶν, ἀπεσύρθησαν καταληφθέντες διπό βαθυτάτης ἀθυμίας, ἀλλοι δὲ

1. Ο σκληρὸς ἐκεῖνος βραστείνει τῶν ἀρχαίων Τυφένων τοὺς ἀντοῖς καταδικαζούμενούς εἰς θάνατον δι? δαστίας, ἀφοι προτηγούμενοι; προσέδενταν αὐτοὺς ἐπὶ πτώματος.

τέλεον ἀποκλίσθησαν περὶ τῆς ἐπιτυχίας πάσης οἰστόδηποτε ἀποτίρας».

Ἐγν παραβάλη τις τὸ ἀποτρόπαιον τοῦτο θέμα πρὸς τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ἔκουσιον πειθαρχίαν, αἵτινες πρυτανεύουσι σήμερον ἐν τῷ ἀτύλῳ, οὐδὲ διοιογήσῃ ὅτι ἡ παρὰ τοῦ τόπου ὄφειλομένη εὐγνωμοσύνη εἰς τὴν μνήμην τοῦ διδάκτορος Reed εἶναι ταρόντι μεγάλη. Τὸ ἀσυλον τοῦτο, ὅπερ διειδύνει νῦν δὲ ίατρὸς Grabham, δύνανται νὰ ἐπισκεφθῶσι καὶ οἱ εὐαίσθητότεροι τῶν ἀνθρώπων, χωρὶς νὰ φοβηθῶσι ὅτι θέλουσι δοκιμάσει φρίκην ἢ ἀλγεινήν τινα ἐντύπωσιν. Τὸ πληροῦν τὴν καρδίαν αἴσθημα εἰς τὴν θέσαν τῶν ἐν τῷ ἀσύλῳ ξενίζουμένων εἶναι συμπάθεια μεμιγμένη μετ' οὐ σμικρᾶς αἰσχύνης ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι δὲ νόμος τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἀγάπης ἔμεινεν ἀδρανῆς ἀπέναντι τῶν δυστυχῶν τούτων ἥλιθίων μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν δὲ ίατρὸς Reed ἔτεινεν αὐτοῖς φιλάνθρωπον χείρα.

Ἐν Earlswood εὑρίσκεται τις οἰόνει ἐν μέσῳ οἰκογενείας εὐτυχοῦς καὶ ἡνωμένης, ὑπερηφάνου ἐπὶ ταῖς ἀσχολίαις αὐτῆς καὶ προστηλωμένης εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ φίλους τῆς οἰκογενείας, ἢς τὰ μέλη ζωσιν ἐν δικρεῖ ἀρμονίᾳ, δὲ δὲ βίος αὐτῶν εἶναι γαλήνιος καὶ εἰρηνικός. Διερχόμενός τις τὰς αἴθουσας, τὰς αὐλὰς, τοὺς κήπους, ἀπορεῖ τίνες ἐξ ὅσων ἀπαντᾷ εἰσὶν οἱ θεραπευόμενοι, τίνες δὲ οἱ τούτους ὑπηρετοῦντες καὶ αὐτῶν ἐπιμελόμενοι. Βέζετάζων τις τὰ ἐν τοῖς ἀνοιχθεῖσι κατασκευασθέντα τὰ τελευταῖκα ἔτη ἐργοστασίοις κατασκευασθέντα προϊόντα, ἔνθα φιλοτεχνοῦνται παντὸς εἰδούς βιομηχανίας, ἐπιπλέονται ἐπὶ τῇ ἀγγινοίᾳ καὶ πρακτικῇ ἴκανόττη, ἢν δεικνύουσιν οἱ ταῦτα κατασκευάζοντες. Ψίᾳθοι καὶ τάπτετες κατασκευάζονται ἐν ἐνὶ τῶν ἐργοστασίων τούτων. Ἐν αὐτῷ βλέπει τις τινὰς μὲν ἀσχολουμένους εἰς τὸ νὰ πλέκωσιν ἐπιτηδείως ἵνας τῶν κοκοφοινίκων, ἀλλοιούς μεταβάλλοντας κεχρωματισμένα μαλλία εἰς δραίους τάπτεταις τῆς οἰκίας. Συγχρόνως πέριξ τῆς αἴθουσας ἔτεροι καθίηνται πρὸς τοὺς τοίχους, συναθροούζοντες καὶ διαχωρίζοντες τὰ ὑπὸ τῶν πρόσων τιθέμενα εἰς κρηπῖν ὑλικά. Εἰς ἐπόπτης καὶ εἰς προγυμναστής μένουσι πάντοτε αὐτόθι, ὅπως διδηγοῦσι καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νουθετῶσιν αὐτοὺς ἡπίως. Καὶ οἱ ὁρθαλμοὶ ἐκεῖνοι, οἱ νουμιζόμενοι ἐσβεσμένοι, ἀνακινοῦσι, καὶ τὰ σώματα αὐτῶν, ὅπερ ὑπελάμβανέ τις ἀνευ ψυχῆς, φρίνονται ὡς ἀνευρίσκοντα αἴφνις αὐτὴν, ἀμαῶς ἀκούσωσι τοὺς εὐμενεῖς λόγους τοῦ προϊσταμένου καὶ ἀποκριθῶσιν εἰς ὅσα ἀπευθύνει αὐτοῖς ἐρωτήματα. Εἰς τοὺς δυστυχεῖς τούτους οὔτε κακία, οὔτε πανουργία ὑπάρχει. Βεβαίως παραδίγματά τινα φύλιονται ἀποτελοῦντα ἔξαρσειν τοῦ κανόνος, ἐξ ὧν ἐνδέ δὲ δύο ἠδυνάμεθα νὰ μηνημονεύσωμεν, ἀλλ' ἀγαθὴ φύσις, ἀνεπίδεκτος μητηρικίας, καὶ βραδεῖα ἀντίληψις, συνδυαζούμενη μετὰ δρεξεών καὶ εὐπειθείς παιδικῆς, εἰσὶν ἐν

γένει τὰ διακριτικὰ γυνωρίσματα, τὰ ἀποκαλυπτόμενα ὑπὸ τὴν θικυπατήν ἀρμονίαν, τὴν ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Earlswood ἐπικρατοῦσαν.

Μεγάλη ἐξεδηλώθη χαρὰ ὅτε εἰσῆλθομεν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τῶν ὑποδηματοποιῶν. Οἱ καταγινόμενοι περὶ τὸ στύλιον μα τῶν ὑποδημάτων βλακεῖς εὑρίσκοντο πάντες κατὰ σειρὰν, φέροντες χιτωνίσκοντα ἐξ ἐρυθρέων φλανέλας καὶ μαύρην ἐμπροσθέτηλαρ. Εἰργάζοντο δραστηριότατα, κρατοῦντες ἐν μὲν τῇ μιᾷ χειρὶ τὴν ψήκτραν, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ ὑπόδημα, καὶ ἔχοντες χαμαὶ ἐγώπιον των τὴν βαφήν. Καὶ οἱ ἐπιδιορθόνοντες κατὰ θῆσαν οὐχ ἡττον ἐνησχολημένοι ὑπὸ τὴν ἐπίθεψιν τοῦ ἀρχιποδηματοποιοῦ.

Τὰ ἐν τῇ σπουδαίᾳ ταύτῃ πλευρῷ τοῦ καταστήματος ὑδρύνεντα ἐργαστήρια ἔχουσιν ἔκαστον χωριστὴν αἴθουσαν, οἱ δὲ τρόφιμοι εἰσὶν τοποθετημένοι ἐν αὐταῖς συμφώνως πρὸς τὴν ἴκανόττητα καὶ οκλίσιν ἐκάστου. — Ποῦ μὲν βλέπει τις ἐργαστήριον, ἔνθα κατασκευάζονται κάνιστρα, ποῦ στρωματοποιεῖν, ἐδῶ τὸ τυπῆμα ῥπτικῆς, ἐνῷ οἱ ἐξ ἀμβλύτητος νοητικῆς πάσχοντες ῥάπτουσι τὰ ἔξω κοπτόμενα φορέματα τῶν ἀνδρῶν, ἀλλαχοῦ πλυντήριον, ἔνθα οἱ αὐτοὶ μετὰ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ καταστήματος ἐκτελοῦσι διάφορα ἔργα, ἀφιέμενα ἀλλαχοῦ εἰς τὰς χειρας τῶν γυναικῶν, ποῦ ἐπιπλοποιεῖν, ἐνῷ ἡλιθίος τις ἐπεδείξατο ἡμῖν τὰς τελειοποιήσεις ἐργαλειοθήκης, ἢν μόλις εἰχεν ἀποπερατωσει, ποῦ σχολεῖον, ἔνθα ἐδιδάσκοντο νὰ συλλαβίζωσι, ποῦ ἀλλα σχολεῖα, ἐνῷ οἵς οἱ ἀγριόνοες οὗτοι ἐμάνθανον βραδέως νὰ γράφωσι, σχηματίζοντες τὰ γράμματα αὐτῶν τῇ βοηθείᾳ τεμαχίων ἔύλων ἐπὶ τούτῳ παρετείνουσιν.

Διήλθομεν κατὰ σειρὰν ἀπάτες τὰς αἴθουσας ταύτας. Πανταχοῦ ἐδασίλευεν ἡ εὐθυμία καὶ ἐλαμπον ἀκτῖνες τινὲς διανοίας.

Καθ' ὃν χρόνον περιηρχόμεθα ἐπισκεπτόμενοι τὰ ἐργαστήρια καὶ σχολεῖα, παρατηροῦντες πανταχοῦ τὴν αὐτὴν εὐχάριστον πειθαρχίαν, τὴν αὐτὴν ἔκφρασιν χρῆσις ἐπὶ τῶν μορφῶν τῶν θεραπευόμενών, ἡ ὥρα τοῦ δείπνου ἐσῆμαντες καὶ ἐλάθομεν τὴν πρὸς τὸ μαγειρεῖον ἀγούσαν.

Πλεῖστοι εὑρίσκοντο ἡδη ἐν αὐτῷ. Ἔφερον δὲ φυιόχρους χιτωνίσκοντα ὑπεράνω τῶν φορεμάτων των, καὶ ἐνησχολοῦντο δραστηρίων οἱ μὲν ζυγίζοντες οἱ δὲ κόπτοντες, καὶ ἀλλοι παρασκευάζοντες τὰς μερίδας, εἴτε τοῦ κρέστος, εἴτε τῶν λαχάνων, εἴτε τοῦ ζυμαρικοῦ. Τρία εἶδη διαίτης ἐπικρατοῦσιν ἐν τῷ ἀσύλῳ. Οἱ τρόφιμοι αὐτοῦ λαμβάνονται συνήθως τέσσαρας οὐργίας κρέστος, δικτὸν οὐργίας γεωμήλων, δέρον οὐργίας λαχάνων καὶ ἔξι οὐργίας πλακούντος (pudding). ἐκεῖνοι δὲ, εἰς οὓς ἐπιτρέπεται ἡ δινετωτέρα δίαιτα, λαμβάνονται πρὸς τούτοις μίαν οὐργίαν κρέστος καὶ δύο γλυκισμάτος. Τελευταῖον, ἐν τῇ μέσῃ διαιτή, ἐκάστη τῶν μερίδων τούτων ἐλαττοῦται δίλιγον.

Τὸ βραστὸν ἡ ψητὸν βόειον κρέας, τὸ πρόβειον, τὰ ζυγαρικὰ τοῦ Yorkshire, ἡ σάκχαρις, ἡ δρῦζα, ὁ ἄρτος εἰσὶν ἡ συνήθης τροφὴ, ἀπανταδὲ τὰ εἰδὴ ταῦτα εἰσὶν ἀρίστης ποιότητος.

Οτε εἰσῆλθομεν εἰς τὸ ἑστιατόριον, οἱ συνδαιτυμόνες ἀμφοτέρων τῶν φύλων παρεκάληντο εἰς τὴν τράπεζαν, ἐξ ἐνδὲ μὲν μέρους αἱ κάραι καὶ αἱ γυναικεῖς, ἐξ ἑτέρου δὲ οἱ νέοι καὶ οἱ ἀνδρες. Ἐπιτηρητὴς ἴσταμενος εἰς τὸ ἀκρον ἐκάστης τρυπένης ἐπιβιλέπει τὴν τάξιν. Εἰ καὶ τινες τρώγουσιν ἀπλήστως, οὐδὲν δυσάρεστον τὸ βλέπειν αὐτοὺς λαμβάνοντας τὴν τροφὴν των. Εἰς τοὺς λαμπάργους τούτους παραβέτουσι κρέας εἰς λεπτότατα κεκομμένον τεμάχια καὶ γεώμηλα πεπιεσμένα, ἵνα αἱ συνέπαικι ἀτελοῦς πέψεως ὕστιν ὅσῳ τὸ δυνατὸν ἀβλαβέστεροι. Η προσευχὴ ψάλλεται πρὸ τοῦ δείπνου, οἱ δὲ δικιτώμενοι λαμβάνουσιν ἐν αὐτῇ μέρος ὅμοιομαδόν. Καίτοι τὸ ὕδωρ εἴνε τὸ κοινὸν ποτὸν, οὐχ ἡττον δίδεται ζῦθος εἰς δόσους ἥθελε διατάξει τοῦτο δ ἰατρός.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Earlswood δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς τοὺς μηδὲν πληρώνοντας ἀλλ’ ἐκ φιλανθρωπίας εἰσχωγμένους, εἰς τοὺς πληρώνοντας μέρος μόνον τοῦ τιμήματος εἴτε ὑπ’ αὐτῶν εἴτε ὑπὸ οἰκείων των, κατὰ τὸ ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ καταστήματος ὅριζομενον ποσὸν, καὶ ἐν τέλει εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς οἰκογενείας ἴκανως εὐπόρους καὶ πληρώνοντας διλόκληρον τὴν τιμὴν τῆς οἰκοτροφίας. Ἐκ τούτων τινὲς μὲν ἀπαρτίζουσι τὰς λεγομένας «chambreées», ἡ ἑταίρικοὺς κοιτῶνας, ἀλλοι δὲ ἔχουσιν ἔκαστος ἓδικτέρων θάλαμον καὶ ὑπηρέτην δι’ ἀτομικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν. Συνδειπνοῦσι πολλάκις ἀνὰ δέκα ἢ δώδεκα, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ μόνοι, ἐὰν ἥθελον τοιουτοτρόπως συμφωνήσει. Δίδονται δὲ αὐτοῖς χειρόμακτρα, φιάλαι, ἀλατοθήκη καὶ πάντα τὰ χρειώδη μικρὰ πράγματα, ἀτινα τίθενται ἐπὶ καταλλήλως ηὔρεπισμένης τραπέζης.

Ἐκ τῆς τελευταίας ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς τῶν φρενοβλαχῶν ἐξάγεται, ὅτι ἡ ἔδιομαδιαία δαπάνη δι’ ἔκαστον τρόφιμον τοῦ Earlswood τυγχάνει οὕτα πολὺ διλγωτέρα ἢ δοσὸν θὰ ἐφαντάζοντο αὐτὴν οἱ παρατηροῦντες τὴν ἀνεστιν καὶ πολυτέλειαν, αἵτινες ἐπικρατοῦσιν ἐν τῷ καταστήματι. Η ἐκθετις αὕτη ἀναβιβίζει αὐτὴν εἰς 13 σελίνια καὶ 5 πένας, ἐνῷ εἴναι 1 λίρα, 6 σελίνια καὶ 2 δην. κατὰ κεφαλὴν καὶ καθ’ ἔδιομάδα ἐν τῷ Νοσοκομείῳ τῆς Βηθλεέμ, μία δὲ λίρα, 19 σελ. καὶ 4 3]4 δην. ἐν τῷ βασιλικῷ ἀσύλῳ τοῦ Μάρτζεστερ.

Μετὰ τὸ δεῖπνον οἱ τρόφιμοι ἐξῆλθον εἰς περίπατον καὶ παρεδόθησαν εἰς διάφορα παίγνια ἐν τῷ εύρυχώρῳ περιβόλῳ, οὗ ἐν μέσῳ νόφοιται τὸ ἀσυλον τοῦτο, καὶ δι’ οὗ ἐπροκιοδοτήθη τὴ γενναιότητι τῶν ἔδρων αὐτοῦ. Διατρέχει τις ἔκτασιν 7 ἔως 8 μιλλίων ἐν μέσῳ τεχνητῶν δ-

δῶν καὶ περιπάτων, δημιουργηθέντων ὑπὸ τῶν οἰκοτρόφων τοῦ καταστήματος, χωρὶς νὰ ἔξελθῃ τῶν δρίών αὐτοῦ.

Εἶτα ἐπεικέρθησεν τὰ ὑπνωτήρια, ἐν οἷς ἐπὶ τοῦ προσκεφταλκίου ἐκάστης κλίνης τῶν μικρῶν κορασίων ἔκειτο πλαγγών, ἥτις ἐφαίνετο περιμένουσα τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου τῆς νεαρᾶς αὐτῆς δεσπόινης· τὸ νοσοκομεῖον, ἐνῷ δυστυχῆς νεᾶνις ἀπέθηκεν ἐξ ἐπιληψίας, ὑφ’ ἧς προσεβλήθη τὴν αὐτὴν πρωτίν, ἐνῷ ἐφαίνετο εὐτυχῆς καὶ εὑ ἔχουσα, τὸν λαχανόκηπον καὶ τὸν τῶν ἀνθέων, ἔνθα οἱ τρόφιμοι εἰργάζοντο, καὶ ὡν ἐν τῷ πρώτῳ δαυκίᾳ είχον φυτευθῆ ὑπὸ ἡλιθίου τινος τοσοῦτον τεχνητῶν, ὥστε τὸ σύνολον αὐτῶν ἀπετέλει τετρνὸν σχέδιον, καὶ τελευταῖον τὴν ἔπαυλιν, ἐν ᾧ ἀλλοι ἡμελγον τὰς ἀγελάδας καὶ παρεδίδοντο εἰς τὰς συνήθεις ἐνασχολήσεις τοῦ ἀγροτικοῦ βίου.

Ἐν διαστήματι μικρῆς ἡμέρας δαπανωμένης ἐν Earlswood ἀποκτῷ τις πλῆθος γνώσεων, αἵτινες διαφεύγουσιν ὅλας τὰς φιλοσοφικὰς μελέτας, ἐκ δὲ τῶν παρατηρήσεων, ἃς δ ἐπισκεπτόμενος λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ ποιήσῃ, συνάγει πλεῖστα ὄσα τεκμήρια τοῦ θυματίου συστήματος, διπερ διέπει τὸ προκείμενον κατάστημα, καθὼς καὶ τῶν ἀνεκτιμήτων εὐεργετημάτων τῶν ὑπὸ τοῦ ἔδρου αὐτοῦ εἰς μίαν τῶν μᾶλλον τεθλιψμένων τάξεων τῆς κοινωνίας παρεχομένων. N. P*

Τὴν ἐπομένην βροχεῖαν ἀφήγησιν περὶ τῶν τελευταίων στιγμῶν τοῦ Κοραχή ἔρχνιζομεθ ἐξ ἀξιολόγου βιοτραχίας τοῦ μεγάλου διδασκάλου τοῦ Γένους, ἦν προτάσσει τῆς ἄρτι ἀρχαμένης ἐκόδουσες τῶν «Μετὰ Οίνατον εύρισκεν ταῦτα γραφμάτων» του ὁ σοφὸς ἀντῶν ἐκόδητος κ. Λ. Ζ. Μάρμουνας.

Σ. τ. Δ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ

. . . Κλινοπετής ἐπὶ δεκαεννέα ἡμέρας ὑπέφερεν, ὡς φιλόσοφος καὶ ὡς χριστιανὸς, ἐν πλήρει ἀταρκείᾳ καὶ ἡρεμίᾳ ψυχῆς τὰς ἀπὸ τῆς πτώσεως ὁδύνας. Παρομυθίκων εὑρισκεν εἰς τὴν συνεχῆ ἀπαγγελίαν τοῦ 136 ψαλμοῦ, ἐνῷ ἐκδηλοῦται ἡ τε πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν πατρίδα ἀγάπην παντὸς εὐεσθοῦς καὶ ἡ ἐγκάρδιος εὐχὴ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως ἀναξιοπαθούσης πατρίδος. Παρέδωκε δὲ εἰς τὸν Πλάστην τὸ πνεῦμα τῇ 25 Μαρτίου (6 Απριλίου) 1833 Πατρίς τελευταίαν λέξιν εἰπών, καὶ ἀμα εἰς τὴν παρὰ τῷ κλινιδιῷ αὐτοῦ ἀπηωρημένην εἰκόνα τοῦ Δημοσθένους ἐμβλέψυς.

Τὸ ἱστορικὸν περὶ τῆς ὑπὸ αὐτοῦ ἐν τῷ τελευταῖον ἐκφωνηθείστης λέξεως Πατρίς κατέστησε μοι γνωστὸν ἐν Χίῳ κατὰ τὸ 1877 ὁ συμπατριώτης καὶ φίλος μου Κωνσταντίνος Ι. Πιτζιπίδης. Οὗτος διηγήθη μοι τάδε: «³ Ήτο η σειρά μου νὰ δικυνητερεύσω. Εἰσῆλθον εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ἀσθενοῦς περὶ λύχνων ἀφάς. Ἡώτησέ με ἀν ἐδείπνησα.—*Ερχομαι, τῷ ἀπεκρίθην, ἀπὸ τοῦ δείπνου. —Καλά, εἰπεν· ἀν τυχὸν πεινάσγες, ἐκεὶ (δείξας τὸ